

Zanimive vesti iz življenja ameriških Slovencev

Zadnje čase je umrl v Chisholm, Minn., 80-letni rojak Perušič, ki je bil eden najstarejših slovenskih naseljencev v Minnesoti. Doma je bil od nekdaj iz Dolenjskega.

V Denver, Colo., je preminul rojak Valentin Šilc, star 71 let in doma iz Sodražice. Tam zapušta pet sinov in dve hčeri, v starem kraju pa ženo.

V Denver, Colo., je bil povzeto od avtomobila rojak Jos. Pančar. Dobil je zlomljeno nogo in se zdravi v bolnišnici.

V Bingham Canyon, Utah, je preminul rojak Frank Bačnik za jetiko. Siromak je ležal celih 15 mesecev v bolnišnici. Ranjki je bil star 41 let in doma iz vasi Ravna, fara Bloke. V Brooklynu zapušta sestro Mary Ješelnik, brata Antona pa v Calgary, Kanada.

V Evelethu, Minn., je preminula Margareta Tekavec, stara 71 let. Zapušta moža, štiri sinove in eno omoženo hčer.

Iz Gilberta, Minn., poročajo, da je rudniška kompanija prodala več svojih hiš, v katerih stanujejo Slovenci. Te hiše bodo sedaj premestili drugam.

V Hibbingu, Minn., je umrl oče pozrane slovenske pevke Olge Praznik, ki poje v slovenskih radio programih v Hibbingu. Pokojni Praznik je bil star 60 let in zapušta poleg žene Olge še več odraslih otrok.

Windsor, Ontario, Kanada. Tukajšnji javni pravdnik Jas. Allen je naznanil v časopisih, da išče vdovo in dva otoka Jakoba Lapanje, ki je pred kratkim umrl in zapustil \$972.00 v gotovini in precej nepremične lastnine. Lapanje, ki je bil ob smrti star 62 let, je bil pravi čudak. Stanoval je v zapuščeni garaži kot samotar in se živel z odpadki. Vsakdo je mislil, da je navaden berač, toda po njegovi smrti so našli pri njem bančno knjžico, glasečo se na omenjeno svoto v banki v Lorain, Ohio in lastninske papirje raznih posestev. Njegova žena z dvema otrokoma je nekje v Zed. državi. Če kdo kaj ve o njej naj jo obvesti.

Štrajk v Akronu

Položaj v Akronu, kjer je na štrajku 14.000 delavcev Goodyear Tire & Rubber Co., je jako nevaren. Delavska tajnica vlade Miss Perkins je iz Washingtona naročila predsedniku kompanije Litschfieldu, da začne z novimi pogajanjimi z delavci. Mr. Litschfield je to odklonil. Izjavil je, da je tisoče delavcev pripravljenih vrniti se na delo, toda so ustrahovani od uniije. Izrazil je željo, da vlada pomaga onim, ki hočejo delati in če treba, pošlje tudi vojaštvo. Toda na drugi strani se tudi poroča, da tudi unijski ljudje zahtevajo vojaško stražo. Unijski ljudje so našli radijsko postajo WJW, na kateri je hotel govoriti župan Sparks in pozvati vigilante na boj. Župan ni mogel govoriti.

Hčerka dospela

Vile rojenice so prinesle v pondeljek staršem Mr. in Mrs. Emil Trunk, 1256 E. 60th St. lepo hčerko. Mati in dete sta v Glenville bolnici, in vse je zdravo. Iskrene čestitke!

Slovenska razstava s pohištvom

Prvič v zgodovini Clevelanda bo, da je sploh kaka večja trdka s pohištvom priredila razstavo pohištva, in enake razstave smo toliko bolj veseli, ker bo prirejena od poznane slovenske trdke — A. Grdina in Sinovi.

Ta izredna razstava bo odprta v nedeljo 22. marca v Slovenskem Narodnem Domu, in bo trajala do 25. marca. Razstavni prostori se bodo nahajali v Slov. Narodnem Domu, ker trdka A. Grdina in Sinovi želi, da vsi obiščete to razstavo, ne da bi se obvezali, da kaj kupite, kar bi mogoče mislili, če bi prišli trgovino trdke.

Vstopnina k razstavi je brezplačna, toda vstopnice morate dobiti v eni izmed trgovin omenjene trdke. Ako nimate te brezplačne vstopnice, se računa vstopnina na razstavo 15 centov.

Z vstopnicami dobite obenem priliko vsak večer dobiti lepo darilo, poleg v resnici dobre predstave, ki se bo vršila sleherni večer, in sicer: v nedeljo 22. marca bo čarovniška predstava, v pondeljek 23. marca se bodo kazale filmske slike, v torek 24. marca čaka vse posetnike razstave mnogo presenečenja, in v sredo 25. marca bo pa ženska modna razstava.

Na razstavi boste videli pet popolnoma opremljenih sob, ki je tipična primerjava domov, katere je trdka A. Grdina in Sinovi opremila zadnja leta s pohištvom. Ta vzorčni dom vam bo pokazal nove misli in ideje v pohištvu in sicer s takim pohištvom, ki pomaga dom napraviti udobnejši, prijetnejši in krasnejši.

Poleg tega pa bo na razstavi pokazanih mnogo drugih predmetov in priprav, ki so potrebne, da je današnji dom mnogo bolj prijeten, pa vam tudi prihrani mnogo sitnosti in dela.

Prepričani smo, da boste to razstavo obiskali vsak dan, zlasti ker bo sleherni dan in večer kaj novega. Ponosni smo lahko, ker slovenska trdka naredi lahko tako obsežno razstavo. Obe trgovini bosta odprti zvečer vsak pondeljek, četrtek in soboto, da lahko dobite vstopnice. Povejte tudi svojim prijateljem o tej razstavi. Pridite tudi iz drugih naselbin.

Razstava bo odprta vsak dan od 22. marca do 25. marca in od 2. ure popoldne do enajste zvečer v Slovenskem Narodnem Domu na St. Clair Ave.

Smrtna kosa

Danes zjutraj ob 4. uri je preminul v mestni bolnici Rade Marin, rodom Srb. star je bil 44 let in je živel na 2011 Abbey Ave. na zapadni strani mesta. Pokojni zapušta soprogo Julko, drugih sorodnikov tu nima. Pogreb se vrši v petek popoldne iz hiše zalosti pod vodstvom A. Grdina in Sinovi. Truplo bo pokopano na ruskem pokopališču. Bodi ranj-kemu mirna ameriška zemlja.

Za kulturni vrt

Društvo Bled št. 20 S. D. Z., je darovalo za Kulturni vrt svoto \$6.00. Za spomenik Ivan Cankarja \$2.00, za spomenik Simona Gregorčiča \$2.00, za olepšavo vrta pa \$2.00. Mr. Jos. Debeljak je daroval za spomenik Simona Gregorčiča \$1.00. Društvom in rojakom iskrena zahvala!

Evropska kriza nudi tri pola za posredovanje državnikov

London, 17. marca. Ta teden se bo odločilo glede vojne ali miru pri čemer je lahko prizadeta polovica svetovnega prebivalstva v Evropi, Aziji in Afriki. Odgovorni državniki so prepričani, da če v kratkem ne rešijo vprašanja Porenja, katerega je ustvarila Nemčija zadnji teden, da se bo Evropa začela nevarno majati.

Od Hitlerja se pričakuje, da se ne bo umaknil niti za palce. Kot Mussolini je tudi Hitler podrl vse mostove za seboj in ga ne briga kakšne bodo posledice. Nemška armada se ne bo umaknila iz Porenja.

Evropi preostajajo tri pota v tej nevarni krizi. Prva pot je nekak kompromis med evropskimi državami in med Nemčijo, glasom katerega bi postala Nemčija polno-pravna članica Lige narodov in bi potem sodelovala pri bodočih posvetovanjih glede splošnega miru.

Ako se evropskim državnikom to ne posreči, tedaj mora biti Nemčija obdana od jeklene zida tako močno, da se ne bo drznila v nobenem slučaju nastopiti. Če pa noben izmed teh predlogov ni praktičen, tedaj se bo najbrž razdelila v dvoje tabore in eksplozija bo nastala.

Računa se, da je Evropa še toliko pri pameti, da se bo oprijela prvega načina, da se ohrani mir. Resnica je, da se Evropa boji nove vojne, toda če ne bo govorila pamet, je vojna neizogibna.

Roosevelt in business

Nedavno tega je obiskalo predsednika Roosevelta v Beli hiši več industrijskih magnatov in zastopnikov velebusinessa. Dajali so predsedniku navodila, kako mora voditi državne posle, predvsem pa odpraviti relif in balancirati vladni proračun. Predsednik jih je potrpeljivo poslušal, potem pa jim je začel brati kozje molitve. Tekom 30 minut so morali magnati poslušati predsednika, ki je med drugim povedal tudi to:

"Vlada bo dajala relif in podporo toliko časa, dokler ne boste vi pri volji preskrbeti vsem brezposelnim zaslužek. Kar zapomnite si, da bo pri tem ostalo. Znan omi je tudi gospodje, kako silno želite, da bi me pogladi iz Bele hiše. Dajte, da vam dam dober nasvet, pa me lahko prepodite: najprvo prenehajte z izkoriščanjem delavcev glede plače in delovnih ur. Vselej, kadar podaljšate delovne ure ali skrajšate delavcem plačo, naredite po 100.000 glasov za mene. Delavec pravi: 'Ko smo imeli NRA ni bilo izkoriščanja. Novi deal se je potegnil za mene. Jaz sem prijatelj predsednika.' Ne bodite torej čizlerji!" Nekateri magnati so se čudili, da je predsednik tako odkritosrčen, drugi so se pa jezili, ker jih je predsednik nazval "čizlerjem."

Tretja obletnica

V četrtek 19. marca se bo ob 6.30 zjutraj brala v cerkvi sv. Vida maša zadušnica za pokojno Dorotheo Suhadolnik v spomin tretje obletnice njene smrti. Sorodniki in prijatelji so vabljeni, da se udeležijo.

Tisoči bežijo v povodnji v Johnstownu, Pa.

Najsilnejša povodenj, ki je prizadela mesto Johnstown, Pa., izza leta 1889, se je pojavila včeraj. Deroča voda je popolnoma izolirala mesto, tisoče ljudi je pobegnilo v hribe, in ves okraj je preplavljen z vodo, ki stoji do 30 čevljev visoko.

Zadnje poročilo iz Johnstowna je dospelo v Cleveland danes zjutraj ob 12.45 in se glasi: Dež, ki je neprenehoma padal skozi 24 ur, je prenehal sinoči ob 11.30. Škoda gre v milijone. Osrednji del mesta je skoro popolnoma uničen. Sleher-ni most je pod vodo.

16 uslužbencev telefonske družbe je delalo neprestano skozi 20, brez spanja ali hrane, da so lahko pošiljali poročila v svet. Nekaj družin se nahaja še vedno v nižini, dočim so prebivalci od strašne povodnji v letu 1889 živeli večinoma na višje ležečih krajih. Plin in elektrika sta zaprta. Ob povodnji leta 1889 je zgubilo življenje 2.209 oseb.

Mesto Johnstown šteje 65.000 prebivalcev in se nahaja v dolini reke Cnemauagh. Stotine slovenskih družin se nahaja v Johnstownu in okolici.

Požar pri Coughlinu

Royal Oak, Mich., 17. marca. Ogenj je v tšek popolnoma uničil prvotno malo cerkev, katero je ustanovil znameniti radio pridigar Rev. Charles A. Coughlin. Cerkev je bila posvečena "Mali Cvetki Tereziji." Cerkev je bila zgrajena iz lesa pred 10. leti. V njej je Father Coughlin začel prvotno pridigati svoje radio govore. Zgradba je veljala \$30.000. Rev. Coughlin je izjavil, da je zgruba radi požarja popolnoma pokrita z zavarovalnino. Rev. Coughlin je bil silno užalosten radi požarja, zlasti ker so v cerkvi zgorele dragocene relikvije. Poleg tega je v tej mali zgradbi Rev. Coughlin tekom zadnjih 8 let pridigal po tisoč milijonov in milijonov napram "izkoriščevalcem pripravega naroda." "Za zgorelo stavbo ni nobene nadomestitve," je dejal Rev. Coughlin. "V tem poslopiju sem spal, žedel, deloval in pridigal tekom zadnjih deset let." Takoj zraven zgorele cerkve stoji veličastno marmorno poslopje nove cerkve, ki je veljalo \$750.000. "Raje bi videl, da bi požar uničil to poslopje, kot pa mojo ponižno originalno cerkvico," je dejal Rev. Coughlin. Zgorel je tudi mikrofoni, potem katerega je Rev. Coughlin pošiljal radio govore vsako nedeljo. WJR radio postaja mu bo do prihodnje nedelje postavila novega. Ogenj je nastal radi pokvarjene električne napeljave.

V bolnico

Grdinova ambulanca je včeraj odpeljala v Huron Rd. bolnico Mr. Jos. Barmana, 1111 E. 61st St.. Barman je poznan kot lastnik avto garaže v ozadju Jos. Stampfelhove trgovine na St. Clair Ave. Upamo, da bo Mr. Barman kmalu in dobro okreval.

Poljski trgovci

Poljski trgovci v Zedinjenih državah, ki imajo močno trgovsko zvezo, bodo zborovali v Clevelandu v dnevi od 19. do 22. aprila. Računa se, da je v Zedinjenih državah najmanj 30.000 trgovcev poljskega rodu.

Hitler zopet ponuja palmovo vejo miru razburjeni Franciji

Frankfort, 17. marca. Diktator nemške republike Hitler je včeraj zopet javno pozval francosko vlado, da preneha s sovražstvom napram Nemčiji "in zagrebe vojno sekiro," katero ima pripravljeno proti Nemcem.

Hitler je imel govor v Porenju pred ogromno množico, ki je skoro blazno-navdušeno aplavdirala Hitlerju. Slednji je dejal: "Na tem mestu vprašujem nemški narod, ali je pripravljen v miru živeti s Francozi? Odgovor je: Da, gotovo!"

Gromovit aplavz je sledil tej pripombi in Hitler je nadaljeval: "Isto vprašanje bi morali staviti francoskimu narodu. Dobil bi enak odgovor." Te besede se smatrajajo kot nekaka mirovna ponudba in zakrinkano svarilo francoskim voditeljem, da jih narod ne bo podpiral, ako nameravajo Nemce vreči iz Porenja.

Hitler bo sprejel povabilo Lige narodov, da pošlje svojega zastopnika na konferenco v London. Zagotovljeno mu je bilo, da bo imel nemški zastopnik enake pravice z ostalimi člani Lige.

Davey in Young

Načelnik demokratske stranke v Clevelandu, Mr. Burr Gongwer, je zavzel zadnje čase bolj kulturno stališče napram kandidatom stranke, katerih sicer osebno ne odobrava. Demokratska stranka v Clevelandu je uradno odobrila Martina Daveya, sedanjega governorja za ponovno izvolitev. Priglasil se je pa tudi demokrat Stephen Young, ki bi bil tudi rad izvoljen. Dočim v prejšnjih letih na uradnih shodih demokratske stranke niso trpeli nasprotnih kandidatov, je pa sedaj Gongwer izjavil, da bo tudi Young dobrodošel na demokratskih shodih. Mr. Gongwer pa ne more odpustiti popolnoma kongresmanu Sweeneyu iz 20. distrikta, kateremu je zopet očital, da je s svojo taktiko proti vodstvu stranke v letu 1933 povzročil, da so demokrti zgubili 7.000 mestnih del, ko je bil poražen župan Miller, ker se je Sweeney zvezal z republikanci.

Premilostna kazen

Poročali smo že včeraj, da je sodnik Day obsodil bivšega okrajnega blagajnika v eno leto do 21 let zapore in v denarno globo \$462.489.00. Porotniki na Common Pleas sodniji so Bernsteina spoznali krivim v petih slučajih, da je skupno poveril nekaj na en milijon dolarjev. Bernstein bi moral biti za vsak slučaj kaznovan z globo \$100.000 in s kaznjijo 21 let za vsak slučaj, skupaj torej 84 let zapore. Sodnik Day je pa odredil, da teče kazen tako, da šteje vsako leto zapore za 5 let, in je na lašč odredil nadalje tako, da bo Bernstein po preteku enega leta že prost ječe, ako ga državna pomiloščevalna oblast tozadevno priporoči. Bernstein je star 60 let in bolehen. Svoječasno je bil diktator republikanske stranke v Clevelandu in so ga smatrali za "političnega carja."

*Cene bondom na borzi so se nekoliko znižale radi političnih komatij v Evropi.

Mussolini zaplenil banke

Rim, 17. marca. Vsi bančni in kreditni zavodi v Italiji so bili včeraj na povelje Mussolinija postavljeni pod državno nadzorstvo. Mussolini je prisiljen po sankcijah Lige narodov, da dobi kolikor mogoče denarja za nadljevanje vojne v Abesiniji, in je torej odredil, da je ves denar v bankah in hranilnicah državi na razpolago.

Kot je bil dosedaj Mussolini politični diktator Italije, tako bo z naprejem tudi finančni diktator. Podružnice tujezemskih bank v Italiji bodo podvržene enako strogemu nadzorstvu kot laške banke in hranilnice.

Nova postava narekuje bankam, da smejo posoditi denar samo onim industrijam, katere je označila izredna komisija, ki je pa popolnoma pod vplivom Mussolinija. Diktator ima pravico vzeti vse prihranke v bankah in jih porabiti za vojne industrije. On lahko vporabi vse narodno premoženje Italije, da garantira z njim kredit, ki ga išče Italija v tujezamstvu.

Na ta način lahko Mussolini favorizira gotove industrije s posojili, dočim lahko uniči vsako industrijo, ki mu ni po volji. Nobena industrija ne more dobiti posojila, ako ga Mussolini osebno ne odobri.

Ena izmed odločb nove postavbe tudi pravi, da morajo vsi uradniki bank založiti 50 odstotkov svojih plač kot varščino, da ne bodo poverili denarja.

Pokopališčni loti

Arretiran je bil Alvod J. Bishop, znani odvetnik v Clevelandu in predsednik Whitehaven Park Association, katere kompanija je prodajala pokopališčne loti. Arretiran je bil na podlagi varanta iz Fostoria, Ohio, in je obtožen, da je prodajal pokopališčne lote pod napačnimi pretvezami. Zapreti ga je dala nekda Mrs. Deuble, ki ga je obtožila, da ji je izvalil \$6.000.00, katere je imela na hranilni vlogi. Bishop je izjavil, da še nikdar niti ni omenjena Mrs. Deuble, izgovorjal pa se je na gotove prodajalce, ki so najbrž prodali Mrs. Deuble pokopališčne lote pod napačnimi pretvezami.

Neplačani davki

Iz Columbusa se poroča, da bo država Ohio naredila veliko kampanjo, da nakolekta neplačane davke v državi. Računa se, da so ljudje zaostali najmanj za \$225.000.000 v neplačanih davkih. Tozadevno so se v mnogih krajih ponudili državni učitelji in učiteljice, da iztirjajo neplačane davke. Učitelji so v največjih najbolj prizadeti radi teh zaostalih davkov, ker ne dobivajo svoje plače. Pri kolektanju se bodo posluževali lepih besedi in milih grčenj, radia, oglaševanja v časopisju, itd. Država silno potrebuje denar, se je izjavil načelnik davčne komisije, in najbrž ga potrebujejo tudi davkoplačevalci.

Za Kulturni vrt

Podružnica št. 15 S. D. Z. je darovala za Kulturni vrt \$4.00, za Ivan Cankarja \$2.00, za olepšavo vrta \$2.00. Mr. Joe Marlin je daroval \$2.00 za spomenik Simona Gregorčiča in \$1.00 za olepšavo. Iskrena hvala vsem skupaj!

*Zedinjene države so priznale novo fašistovsko vlado v Paragvayu.

Trije fašisti linčani na Španskem v krvavi revolli rdečih

Madrid, 17. marca. V krvavih političnih spopadih so bili včeraj linčani trije španski fašisti, en republikanec je bil ustreljen in tri druge osebe smrtno ranjene. Revolta je izbruhnila v mestu Jumila, Murcia provinca.

Dve nadaljni osebi sta bili včeraj umorjeni v Valenciji in tri ranjene. Punt v mestu Jumilla je izbruhnil, ko je bilo odpuščenih pet fašistov iz zaporov. Ti fašisti so ubili enega republikanca in ranili nekega drugega.

Policija je takoj zopet aretirala fašiste, toda druhal je napadla policija, iztrgala dva fašista iz njih rok in ju gnala proti glavnemu trgu, kjer so jih na grozovit način linčali.

Enemu fašistu so odrezali glavo, jo natakli na drog in jo v triumfu nosili po mestnih ulicah, dočim so demonstranti metali kamenje v glavo.

Tekom zadnjega meseca, odkar so prišli socialisti in komunisti na krmljo vlade v Španiji je bilo vsega skupaj na javnih ulicah ubitih 51 oseb in 194 ranjenih. Požganih je bilo 21 cerkev, 11 samostanov, 29 političnih klubov in 21 trgovin, gostilen, gledališč in enakih prostorov.

Shod v New Yorku

Sporoča se nam: "Udruženje za obrambo Jugoslovancev v Italiji, ki so ga pred meseci zasnovala newyorška društva, slovenska, hrvaška in srbska, priredi velik javni shod v nedeljo 29. marca, ob 2.30 popoldne v Arlington dvorani na 19 St. Marks Place, Manhattan. Svrha tega shoda je, da se potom raznih govornikov spozna naš narod s težkočami, s katerimi se morajo boriti naši rojaki v Italiji in s težkim preganjanjem, katerim so podvrženi od strani laških oblast. Bratje in sestre v New Yorku in okolici so naprošeni, da se v največjem številu udeležijo tega shoda, ki naj pospeši skupno gibanje širom Amerike v korist našim zaslužnjem bratom v Italiji. Vstop je brezplačen. Izvrševalni odbor Udruženja obstaja iz sledečih oseb: Josip Antončič, Ilija Bratina, Tomo Cucca, Donko Curac, Anton Gerlach, R. F. Hlacha, Harry M. Justiz, Frank Kerže, Ivan Mladinec, Josip Siseta, Josip Tafra, Mary Vidović in Leo Zakrajšek."

V počast Jožetom

V počast Jožetom in Pepcam bo v Angie's Cafe, 6702 St. Clair Ave., nocoj večer dobra postrežba za vse goste in igral bo tudi izvrsten šušterski orkester.

680 prošenj za posojila

FHA vladna organizacija v Clevelandu je zaključila svojo "kliniko." Odobrila je 680 posojil za gradnjo novih hiš ali moderniziranje starih.

Ljudje imajo denar

Urad za zvezni dohodninski davke v Clevelandu naznanja, da je letos 16. marca dobil tri milijone dolarjev več davka kot letos lansko leto.

* Iz Singapore, Indija, se poroča, da se namerava Charlie Chaplin poročiti s Pauletto Goddard.

* Pismo ima v našem uradu Mr. Ivan Modic.

"AMERIŠKA DOMOVINA"**AMERICAN HOME — SLOVENIAN DAILY NEWSPAPER**

6117 St. Clair Ave. Cleveland, Ohio

Published daily except Sundays and Holidays

NAROČNINA:

Za Ameriko in Kanado, na leto \$5.50. Za Cleveland, po pošti, celo leto \$7.00. Za Ameriko in Kanado, pol leta \$3.00. Za Cleveland, po pošti, pol leta \$3.50. Za Cleveland, po raznašalcih: celo leto, \$5.50, pol leta, \$3.00. Za Evropo, celo leto, \$6.00. Posamezna številka, 3 cente.

SUBSCRIPTION RATES:

U. S. and Canada, \$5.50 per year; Cleveland, by mail, \$7.00 per year. U. S. and Canada \$3.00 for 6 months; Cleveland, by mail, \$3.50 for 6 months. Cleveland and Euclid by carriers, \$5.50 per year, \$3.00 for 6 months. Single copies 3 cents. European subscription, \$6.00 per year.

JAMES DEBEVO and LOUIS J. PIRC, Editors and Publishers

Entered as second class matter January 6th, 1909, at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3d, 1879.

No. 66, Wed., March 18, 1936

Protest društva Naprej št. 5 SNPJ

Društvo Naprej št. 5 S. N. P. J. je najstarejše in največje društvo Slovenske Narodne Podporne Jednote v Clevelandu. Med člani društva Naprej je stotine prijateljev in naročnikov našega časopisa. Nekaj uradnikov tega društva je pa kljub temu videlo "potrebo," da se napiše protest proti "Ameriški Domovini," češ, da letijo na društvo "Naprej" teden za tednom napadi, natolcevanja in predbacivanja...

Nadalje čitamo v protestu društva "Naprej": "Mi pustimo vaše verske reči, kakor tudi urednike pri miru in isto pričakujemo od vas." Takoj v prihodnji vrsti pa že zabavlja v protestu, češ, da mi niti članstva izključno katoliške jednote ne moremo imeti na vrvi... oprostite, če smo brezverci...

Torej takoj priznavajo, da so brezverci, ne da bi pri tem pomislili, da vera ne spada v Slovensko Narodno Podporno Jednoto. Napadanje na vero pa je dobrodošlo. Braniti vero, oh ne, tega nam kritiki ne dopustijo, a ob istem času pa lahko oni napadajo vero, Boga, Cerkev in duhovne do skrajne ogabnosti...

Mr. Mike Cvelbar, predsednik društva Naprej, Mr. Ludvik Medvešek, tajnik in Steven Lunder, blaginjak, vi dobro veste in ste prepričani, da "Ameriška Domovina" še nikdar ni napadla in ne bo Slovenske Narodne Podporne Jednote, še manj pa društva "Naprej" radi dobrot in podpor, ki jih deli Jednota kot taka, in za katere morate tudi redno vsak mesec plačevati.

Tozadevno se "Ameriška Domovina" nikdar ni vtikala v vaše razmere, ni nikdar natolcevala in predbacivala Jednoti ali društvu. Naš urednik je pri našem časopisu do maleda 30 let in principiarno nikdar ni napadal nobene Jednote, ker te bratske podporne organizacije so v korist članstvu glede podpore, katero delijo, in za katero mora članstvo tudi plačevati.

Vsa druga stvar pa je, kadar gotovi glavni uradniki Jednote, zlasti pa urednik uradnega glasila Jednote, uredni "Prosvete," začne napadati člane Jednote, žaliti njih globoko versko prepričanje, sramotiti Boga, cerkev in vero. Tedaj se spomnimo na besede Antona Bobka, ki je ustanovitelj društva Naprej in so-ustanovnik Slovenske Narodne Podporne Jednote, in ki vam je že večkrat pošteno povedal: "Pustite Boga, vero in Cerkev v miru, ker Slovenska Narodna Podporna Jednota ni bila organizirana za napade na Boga, pač pa v svrhu podpore svojih članov in članic."

Tako vam je brat Anton Bobek že večkrat povedal. Toda dosledno, skoro sleherni dan prinaša "Prosveta" uradno glasilo Slovenske Narodne Podporne Jednote nezasišano sramotne napade na Boga. Bog je en sam, Molekovi je pa več. Molek je ime uredniku "Prosvete" in drzne se podpisati z veliko začetno črko, dočim besedo Bog dosledno piše z malo začetno črko. Predstavlja si torej, da je Molek nekaj veliko bolj mogočnega kot je Bog v nebesih.

Bratje pri društvu Naprej naj si zapomnijo, da je poštena podpora za poštene asessmente vse nekaj drugega kot dnevi napadi na Boga. Slovenske Narodne Podporne Jednote niso ustanovili bogotajci, pač pa ljudje, ki so želeli, da članstvo dobiva dobro in potrebno podporo. In dokler se Jednota drži tega je vsega spoštovanja vredna in tudi je, kar se tiče podpore in pomoči svojim članom.

Kakor hitro pa urednik uradnega glasila podporne Jednote gre in sramotno žali versko čustvo tisočih članov in članic Jednote, tedaj je pa prestopil vse meje svojega poklica in izkorišča slednjega v proti-verski propagandi, namesto da bi posvetil ves svoj čas napredku Jednote v tem, da se gleda, kako se hitreje in bolje plačuje podpora in pospejuje napredek narodnosti v kulturnih in družabnih ozirih.

Dajte, bratje in sestre pri društvu Naprej, ki protestirate, ker se naš časopis oglasi v odgovor na sramotne napade proti Bogu in veri, enkrat vpeljati splošno glasovanje vašega članstva. Predlagajte iniciativo pri skupnem članstvu S. N. P. J. Stavite jim vprašanje: "Ali naj uredništvo 'Prosvete' nadaljuje z napadi na Boga in na vero ali naj se to ustavi?" Ko bo šel ta predlog na glasovanje pri skupnem članstvu, boste videli bratje in sestre, da je 85 odstotkov proti sramotnim napadom. Potem bomo živeli v najboljšem miru in sporazumu.

REV. MILAN SLAJE:

Uredniku Prosvete in njegovim somišljenikom v premišljevanje

G. urednik Prosvete! Ali bi mi torej blagovoliili odgovoriti na sledeča vprašanja in sicer na podlagi zadnjih pravil SNPJ, sh. socialističnih idej. Na ki so se uveljavila 1. jul. 1933.: 29. februarja t. l. ste zapisali, da mora biti glasilo S. N. P. J. "ustava" sledeče: "Jednota jamči članom osebno svobodo verskega in političnega prepričanja." Dragi gospod, Upam, da veste, kaj trdite. Zatorej bi

vas prosil za naslednje pojasnilo: Ako se postavljate na socialistično stališče, s tem izključujete svobodo verskega prepričanja, ker vaš socializem je brezverski in celo protiverski svetovni nazor. Da je tako, to nam poveste ob vsaki priliki. Izključujete pa tudi vsako drugo politično prepričanje, razen socialističnega, ker zunanji izraz socialističnih idej je podan v socialistični politični stranki in res ne vem, kako bi mogli biti ljudje drugačnega političnega prepričanja v stranki, ki je strogo socialistično orientirana. Ker pa ste kljub navednim sklepom dveh konvencij v ustavi obdržali "svobodo verskega in političnega prepričanja," pridemo na ta način do zaključka, da je vaša jednota versko indifferenčna in protiverska, nadalje, socialistična, demokratska, republikanska itd. — vse ob enem. Ali z drugimi besedami: vaša ustava jamči svobodo vsem veram in vsem političnim prepričanjem; v svojih zapisnikih dveh konvencij pa ravno isto svobodo odpravljate in isto prepričanja napadate. Pojasnite nam, kako je kaj takega mogoče in kje še na svetu je kaj sličnega v navadi. (V svojem zadnjem spisu sem dejal, da je kaj takega mogoče samo v blaznici; pa to vas naj nikar ne moti. Le korajžno nam razložite vso stvar!).

3. Povejte nam, ali ni to isto kakor: v eni roki molite sol, zadaj za hrbtom pa imate pripravljeno gorjačo? Sol bi bila znana pravila, ki so zelo pohlevna, gorjača pa nepoznani sejni zapisniki, ki niso tako pohlevni. Ali še bolj po domače: v organizaciji jih vabite s soljo, v organizaciji sami pa jih obdelujete z gorjačo.

4. Pišete, da sta dve konvenciji sklenili, da mora vse glasilo pisati v smislu socialističnih idej. V vaši ustavi pa stoji, da jamčite svobodo verskega prepričanja. Vprašanje: ali je v vaši jednoti ustava samo zaradi lepšega in je konvencijam SNPJ ni treba upoštevati? Ali ima še kakšen drug pomen? V vsem tem še vedno tavamo v temi. Sicer pa, pojasnite!

5. 29. jan. ste me vprašali: Ali je Slajetu znano, da sodišča navadno vzdržijo pravila vsake organizacije, ki so pravilno sprejeta na konvencijah? Jaz vas pa nasprotno vprašam: Ali je g. Moleku znano, da nobeno sodišče na svetu ne bo vzdržalo in potrdilo konvenčnih sklepov, ki so direktno nasprotni ustavi organizacije, kakor je to v vašem slučaju?

6. Zgoraj navedenega dne ste zapisali, da je SNPJ svobodni miselnostna organizacija (t. j. brezverska) in da se imajo vse jednotne publikacije urejevati v smislu svobodne misli. Mimogrede naj omenim, da je res čudno, da je vaša jednota vse drugo, samo to ne, kar bi morala biti — po vaši lastni ustavi. — Res stoji v vaši ustavi (str. 3): "Slovenska narodna podporna jednota je ustanovljena na svobodnemiselnosti podlagi." "Svobodnemiselnost" se lahko razume kot svoboda mišljenja, to se pravi, da se pri sprejemu v jednoto ne gleda na versko prepričanje kandidata in se v jednoti verskega prepričanja niti ne brani, niti ne napada. Ali z drugimi besedami: jednota kot taka je napram veri indifferenčna (se ne vmešava v verske stvari). Na ta način so svobodnemiselnost vse zavarovalne družbe. "Svobodnemiselnost" pa se lahko razume tudi kot brezverstvo in delovanje proti veri. Tako ga razumete vi. Kako pa se vaša razlaga svobodnemiselnosti sklada z drugim odstavkom načelne izjave (stran 3), kjer jamčite versko svobodo?

7. Katera točka vaših pravil vam daje pravico ustanavljati svobodnemiselne i. e. brezverske šole?

8. Kot dokaz svobode prepričanja v SNPJ poudarjate, da nobenemu ne branite hoditi v cerkev in k izpovedi. Prosim, povejte nam, kaj bi storili, ako bi hoteli braniti. Po našem skromnem mnenju bi bilo to kaj težko, iz enostavnega razloga, ker ne živimo niti v Rusiji niti v Mehiki. To sta edini dve deželi na svetu, kjer je kaj takega mogoče. Ne branite! Kako nedolžno in kako mišlino! Da boste bolj razumeli, naj vam v ilustracijo navedem zgled. Recimo, tak, ki je bil obtožen, da je nekomu izmišljal denarnico, pride pred sodnika. Samo en zagovor ima pred sodnikom (prav kakor vi) in ta zagovor je: "Res je, da sem mu vzel denarnico, pustil pa sem mu vlogo na banki." Kaj pravite, veleumni in velepravični g. urednik, ali se mu ne bo sodnik zamejal v obraz ter rekel: "Ti lump in hinavec, da mu ga ni para; seveda se nisi dotaknil vloge na banki, ker se je pač nisi mogel." Oprostite mi, da primerjam vaš slučaj z žepno tatvino; slučajno nimam drugega zgleda pri roki. Povedati sem hotel, da tudi vi storite, kar pač morete in smete. V cerkev in k izpovedi braniti jim ne morete, zato pa jih tem bolj pridno smešite po uradnem glasilu! O, saj poznamo vaše srce in vaše iskrene želje, kako radi bi vsakega počastili z vrvijo, kdor se drzne v cerkev in k izpovedi. Kriz je v tem, kakor ste sami zapisali: "... so razmere v Ameriki tako hudičeve, da direktna sila ne gre..." O, da smo v Rusiji ali v sosednji Mehiki, potem bi nas že učili kozjih molitvic, kaj? Pa mi dokažite, da se motim.

9. Vaša ustava (str. 3) pravi: "Jednota jamči članom svobodo verskega mišljenja..." V uradni številki Prosvete ste za zapisali dne 8. jan. t. l.: sv. Pismo je zbirka pravilic, verske resnice pa smeti. ... Ali bi ne hoteli povedati, kje tukaj jamčite in spoštujete svobodo verskega mišljenja?

10. Ali se boste opravičili katolič. članom (vaše jednote zaradi ostudnih napadov na njih versko prepričanje? Ali boste obžalovali svoje protiverske izbruhe in obljubili, da se kaj takega v bodoče ne bo več zgodilo? Ali se boste obtožili celokupnemu članstvu SNPJ, ker ste na tako grd način kršili pravila omenjene organizacije, da sicer je vaša dolžnost kot glavnega urednika, da ista pravila spoštujete in čuvate?

11. Zapisali ste, da hočem uničiti SNPJ. Kje in kdaj sem pisal v tem smislu? Da hočem vas storiti neškodljivega, to priznam. Ali ste vi in SNPJ eno in isto?

12. Zapisali ste, da lažemo in obrekujejo. Dokažite, kje! Kako znate vi resnici zaviti vrat, je že dokazano!

13. Zapisali ste: "... moram se kdo čuditi, zakaj ga tako lemi (namreč: jaz). Prosim, pojasnite mi to zadevo. Zakaj nala biti — po vaši lastni ustavi, ker od vas in vaših pričakujem poštenega odgovora, ali zato, ker pričakujem v vaših člankih common sense-a? V tem slučaju bi bilo začudenje skoro na mestu!

14. Na str. 26. vaših pravil (5. odst.) beremo: "Prosveta priobčuje dopise in članke, v katerih člani (tudi vi, seveda) stvarno, dostojno in na podlagi resnice..." pišejo (dostavil jaz — po smislu). Koliko je resnice n. pr. v vašem zadnjem spisu, koliko dostojnosti in stvarnosti, sem že zgoraj pokazal. Vprašanje: zakaj se ne držite lastnih pravil?

15. Na isti strani in istem odstavku stoji: "Vsak podpisani članek mora biti podpisan v celoti in poleg imena mora biti objavljena tudi številka društva, katerega član je pisec." 29. jan. pa ste priobčili dopis (ki je bil poln dostojnosti, resnice in stvarnosti, seveda) z izmišljenim podpisom in brez številke društva. Vprašanje: Zakaj se ne držite pravil?

16. Vprašanje: čemu sploh imate pravila?

Na vsa ta vprašanja pričakujem točnega in jasnega odgovora. Mi vsi moramo spoštovati pravila naših organizacij ter se v medsebojnem obvezanju posluževati splošno priznanih pravil dostojnosti in poštenosti; samo vam, moj dragi, bi tega ne bilo treba. Ta bi bila lepa.

P. S. Nič se ne bom pritožil, če mi napišete še tako dolg odgovor. Samo eno pričakujem: da bo vaš odgovor lepo prekrvašen s common sense-om in nič ne bo škodovalo, ako mu prilozite tudi par mrvic dostojnosti in stvarnosti. Bo tem bolj užiten. Tudi čakati sem pripravljen, zato pa si le vzemite časa. Sedaj imate prekrasno priliko, da enkrat za vselej končate to, meni in vam neljubo vojsko. Edino, kar vam je treba storiti je, da nam podate dokaze, jasne in neovrgljive dokaze, da je vaše pisanje in postopanje v skladu s časnikarsko etiko in pravili SNPJ.

Iz življenja naših pionirjev

UREJUJE A. G.

Danes naj velja ta pionirski dopis političnemu gibanju med nami, saj smo pionirski narod tudi v politični borbi. Imamo med nami pionirje, ki se lahko štejejo med bojovnike za pravičnost življenjskega obstanka, ne sicer za svoje osebno dobro, ampak za dobro svojega, kakor tudi splošnega delavskega položaja.

Slovinci se odlikujemo v večini in smo tudi poznani kot demokratje. Pokazali smo že večkrat svojo moč in uspeh pri volitvah. Prejeli smo zato tudi priznanje s tem, da so izbrali izmed naših mož tega in onega za višja mesta. To so storili zato, ker so vedeli in videli, da je za nami skupna moč naroda v trdnem prepričanju, da je v demokraciji lahko pričakujemo uspeha in boljših časov za delavca. Demokratska stranka je edina stranka, ki lahko z uspehom nastopi proti koruptni stranki bogatašev, republikancem.

Kdor je v Ameriki že več kot 30 let, bo lahko spoznal, da pod republikanci ne bo mogoče nikdar pričakovati izboljšanja za delavca, ker denar v Ameriki kontrolirajo republikanci, ki jim, kadar hočejo, ves priteče nazaj, kot jim neprestano očita Rev. Coughlin na radiju.

V borbi proti tem mogočnjakom je torej edino demokratska stranka, ki se jo lahko upošteva, da je zmožna klubovati kapitalistom ter upeljati boljše sistem. To vidimo tudi danes, ko se Roosevelt trudi, da bi dal deželi nazaj to, kar so zagospodarili republikanci.

Naši pionirji so se že v početku pridružili demokratski stranki, ker se jim je zdela najboljše stranka, najbolj pravična za delavsko ljudstvo. Tako bomo videli iz pripovedovanja pionirja, ki je postal ameriški državljani že leta 1896, postal demokrat in ostal demokrat v prepričanju in delovanju, in to iz principa, ne glede na lasten dobiček.

To je naš pionir Mr. John Princ. On je bil eden tistih, ki so se učili politike od velikosti clelandskega župana Tom L. Johnsa, ki je razdal vse svoje premoženje za to, da bi ljudstvo pridobil za demokracijo.

"Vsak človek," pravi Mr. J. Princ, "ki pride preko morja s trebukom za kruhom, bi moral raje postati demokrat kot republikanec, kadar postane ameriški državljani. Od nobene druge stranke, razen od demokratske, ne more pričakovati izboljšanja razmer. Demokratska stranka s svojim programa

Če verjamele al' pa ne

Onikrat nam je Tone Grdina opisaval, kako bi bil kmalu kavo kuhal, pa je svetovna politika zasukala njegovo namero in je ostal samo pri mleku. To je bilo menda po zasluženju njegove soproge, ki ni hotela postavljati dobro kavo v slabo luč in okus in je tako v usodnem trenutku s sankcijami nastopila proti postrežljivemu možičku. Tone da veliko več na svojo obljubo, kakršno je obljubil Tončki, ko sta se jemala, da jo bo v vsem ubogal ter je v tem oziru veliko bolj kot je Hitler, ki se je oni tedni poživžgal na locarnsko in druge pogodbe, da so Francozi in Angleži še zdaj brez sape.

Tonetu se je že to imenitno zdelo, da je nameraval kuhati kavo. Kako naj bom ponosen šele jaz, ki je nisem prav nič in nikoli nameraval kuhati, pa sem jo kljub temu, čeprav tiste kave ni nihče pil. Ampak skuhal sem jo pa le. Saj ne bi tega obešal na veliki zvon, da me

mom je edina in močna dovolj, da bi se borila s strankami, ki so nasprotno malemu človeku."

Mr. Princ nadalje pravi, da so voditelji v mestu naše prve državljan vedno upoštevali, dočim jih je republ. stranka smatrala le kot inozemce in samo, če se je mogla kaj okoristiti z njimi. Kadar je bil kakšod, so se odzvali iz mesta samo demokratje, ker republikanci so nas prezirali. Zato so pa prvi pionirji odločili, da ostanejo demokratje, kljub temu, da bi včasih ali največkrat dobili od republikanske stranke razne ugodnosti, če bi se jim pridružili.

Ko so se na ta način naši pionirji zanimali za politiko, hodili na volišče, prirejali shode, so se začeli zanimati za politiko tudi njihovi sinovi in hčere. Zato pa ima danes, pravi John Princ, naselbina nekaj pokazati. In kadar so volitve, se pokaže mo s svojo veliko močjo, da se nas mora slišati in upoštevati.

"Pa kakor so se dobili že takrat," nadaljuje Mr. Princ, — "med nami ljudje, ki so se dali plačati od republikanskih voditeljev (osebno vem, koliko so dobili), da so vodili naše ljudi na volišče za republik. stranko, tako je med nami še danes, da radi male usluge, ki jim jo napravijo republikanska stranka, uagovarjajo naše volivce v nasprotno, narodu škodljivo stranko, od katere narod ne more nič pričakovati. Republikanci izmoggavajo deželo in ko jo izmoggajo, potem pa prepušče vladjo demokratom, da deželo spravijo zopet v pravi tir. Medtem pa zbirajo denar za prihodnje volitve, da zopet poberejo iz predelov, kar so demokratje nahranili. Ko čutijo republikanci, da so tla zopet ugodna za industrijo, seveda, takrat je treba pa zopet republikance za predsednika, da bo delil korita svojim pristašem.

Tako se je zgodilo tudi leta 1893. Po krizi so republikanci napeli vse moči, da pridejo na krmljo. Po tovarnah so organizirali delavce in jim hvalili, kako se bo dobro delalo z boljšimi plačili. Voditeljem, ki so delavce organizirali, so dajali veliko denarja, da so podkupovali ljudi. Tako so izvolili McKinleya, ki je takoj, ko je prišel v urad, upeljal takozvane "trust tovarne," ki so postale zlo vsemu amerškemu narodu.

In tako dela republikanska stranka še danes, da se zopet okoristi s tem, kar je izboljšala demokratska stranka s trdom in pametnim gospodarstvom. (Dajle na 3. strani)

ni k temu spravil Tone Grdina, ki je hotel dati svarilo drugim možem, naj se po možnosti zalutijo v kuhinjo, da ne bo vse narobe pri hiši, kadar bo ona kaj klicoila.

Naša Johana mora biti vsako jutro še pred šesto pokonci, da nam skuha zajetek, napravi sendviče otrokom za v šolo in da dobi dobre in izbrane misli v vsem, kar mora naročiti meni za tisti dan. V teh stvareh mora biti hudo diplomatična, posebno, kadar kaj namiguje zaradi inflacije dolarja v družinski kasi. Čudno, da jaz tako nerad slišim kaj o dolarjih, posebno pa zjutraj, ko mi že narava sama sili, da sem sitnega razpoloženja.

In Johana se mi zelo smili, ko ropota doli v kuhinji s piskri, ko jo jaz lahko še potegnem za dobro uro. Vi ne veste, kako človeku dobro dene, če mora kdo vstati, vi pa lahko še ležite.

Neke sobote, ko so bili otroci doma in meni se tudi ni nikamor mudilo, ker sem že prejšnji dan precej podelal (izraz sodnika Lauscheta) v ofico, sem ji rekel:

"Johana, veš kaj, kar malo se se poleni, bom pa jaz danes zajetek skuhal!"

Jej, kako je bila zadovoljna. Dvakrat po vrsti sem ji moral zagvisati, da mislim res, predno je verjela moji ponudbi.

"Eno uro jo lahko še potegnem," ji rečem, "potem te bom pa že poklical."

"Pa si res priden," je rekla in ugibala (vsaj tako si mislim), kakšno ozadje in pogoje bo imela v kratkem ta moja dobroščnost. Dobro namreč ve, da vsako dobro delo zahteva tudi plačila, če ne na tem, pa na onem svetu. Največkrat že na tem.

Grem v kuhinjo in tam najprej postavim na peč vodo. Vso spajko prevrnem, pa nikjer kave. Nos mi je pravil, da mora biti kava nekje v bližini in sem se stegnil prav gori v tretjo štelazo in bi bil kmalu vso omarmo prevrnil, ker sem stal na tisti ozki polici, da nisem pravčasno skočil na tla.

Ker nisem mogel najti kave, skočim gori v spalnico in pokličem Johano iz sladkega spanja:

"Ja, kje pa imaš kavo, da je ne morem nikjer najti?"

"Tam v tisti skatliji je na deski pod policiami. Saj ni nobene druge skatlije tam."

Zdrdam zopet doli po stopnicah in res, tam je stala ena sama skatlija, v katero nisem pogledal, ker se nisem nadejal, da bo ta shramba za kavo stala na tako očitnem kraju.

Torej kavo imam, živijo! Ne vem, kaj bi se ženske toliko hvalile z umetnostjo o dobri kavi, ko ni treba drugega kot kavo in krop?

V tem hipu me pa zopet zaskrbi: koliko kave naj denem v posodo? Veliko in važno vprašanje in na tem vprašanju lahko zavisi dobra ali pa slaba kava. Kava ni zabela, da bi se končni izid sodilo po tem. Močna kava je za take, ki pretrpe pri marjašu celo noč, za otroke in za ljudi s slabimi živci, pa ni močna kava. Torej je potrebna previdnost.

Alo zopet nazaj gori k Johani:

"Močno jo potrese, da jo zbudi. 'Koliko kave pa naj natresem v posodo?'"

"Oh, saj bom sama vstala, saj vidim, da ne bo nič," reče ona.

"Ne, ne, kar lepo spančkaj, bom že jaz skuhal. Kar povej mi, koliko kave naj natresem. Kar zaupaj mi to, saj ne bom nikomur povedal."

"Sedem žličk jo stresi, za vsako glavo po eno."

"Okle dokie," rečem ves vesel in zaropotam nazaj v kuhinjo. Torej sedem žličk. Well, tukaj ne bo nobene pomote, ker do sedem pa ja znam šteti. Kava bo skušana šele jutri, potrpite!

KRIŽEM PO JUTROVEM

Po nemikem izvirniku E. Maya

"Da, on ima s teboj krvno osvetlo."

"Torej pa vam bom pokazal, da se ga ne bojim."

Poklical sem Dojana v stran. Izpustil je napadalca in ta je vstal. Skripal je z zobmi od bolečin v roki, pa še hujša je bila njegova jeza. Trdo, k meni je stopil in grozeče dvignil zdravo roko.

"Tvoj pes mi je vzel moč moje roke!" je viknil. "Pa nikar ne misli, da bom osvetlo prepustil komu drugemu! S tole zdravo roko se bom maščeval!"

"Govoriš kakor žaba, ki se je nihče ne boji!" sem mu odgovoril. "Daj sem roko, da pregledam rano in jo obvežem!"

"Si hekim? Od tebe ne po trebam nobenega zdravnika, in če bi moral umreti! Pa ti boš dobil od mene zdravilo! In sicer toliko zdravila, da ga boš za vse življenje dovolj imel! To ti obljubim!"

"Čujem da se te že mrzlica loteva sicer bi si dal roko pregledati."

Babica v Gumriju mi bo pomagala. Boljši hekim je ko ti!" je dejal zaničljivo. "Ti in tale hrt, vidva sta psa in bodeta poginila kakor psa."

Ovil si je konec svojega umazaneha haika krog zapestja, porabl bodalo in odšel med tovariše.

Kurdi so nas obkolili in jezili smo dalje. Ni namreč izmed Kurdiv nobeden ni imel konja. Pustili so jih najbrž v Gumriju.

Napad mi je bil čisto umljiv. Naši zasledovalci so nas po bližnjicah prehiteli, medtem ko smo mi jezdili po ovinkih za potoki, si dobili v Gumriju pomoč in pripravili zasedo.

Manj jasn mi je bil naš položaj. Na bejevo naklonjenost se nisem smel mnogo zanašati, ker nisem poznal njegovega značaja in ker nisem vedel, ali ga bomo vobče doma našli. V skrbih sem si bil za našo usodo, strah pa me ni bilo.

Molče so stopali Kurdi in ostro so pazili, da bi jim nobeden ne ušel. Tudi Halef in Arabca sta melčala.

Angleža pa je preveč srbel jezik.

"Lepa reč, tole, sir!" je godel in se kregal. "Bi bili lahko vse postrelili!"

"Bi se nam ne bilo posrečilo, sir! Prehitro so prišli nad nas!"

"Yes! In sedaj so krog in krog nas in mi smo sredi med njimi! In povrh še razoroženi! Njiprijeten položaj! Strašno! Pa naj bi še kedaj z vami po Kurdistanu potovali —!"

Master, kako se pravi po kurdijsko osel?"

"Ker. In osliček se pravi po kurdijsko dašik."

"Well. Mi štirje torej, mi smo se obnašali kakor dašiki, vi pa kakor velik, star ker. Ste razumeli?"

"Popolnoma, sir! Zelo hvaležen sem vam, master Lindsay! Hvala lepa za priznanje!"

Pomislite vendar, da bi bilo blazno, če bi si nas petero ljudi domišljevalo, da bomo opravili s skoraj tri sto Kurdi, ki so nam povrh, da tako rečem, že na vratu sedeli!"

"Boljše orožje imamo!"

"Pa kako bi naj bili to orožje rabili v toliki bližini? In če bi se jim bili tudi ubranili, bi bila tekla kri, tudi naša kri! In krvna osvetla! Mislite na njo!"

Tedaj smo opazili jezdeca, ki nam je v skoku dirjal naproti.

Ko je prišel bliže, sem spoznal — Dohuba, tistega Kurda, ki sem njegovega očeta in brata pomagati rešiti iz amadijske ječe.

Tudi on je spoznal nas in za hip obstal.

Nato pa je planil skozi vrste

Kurdiv, skočil k meni in mi podal roko.

"Gospod, prišel si! Ampak — ujet?"

"Da, kakor vidiš!"

"O, oprusti! Ni me bilo doma, pravkar sem prispel. Zvedel sem, da hočejo naši napasti pet tučev, in koj sem mislil na tebe in na tvoje tovariše. Pohitel sem, da vidim, ali si res ti."

Gospod, tvoj sluga sem! Povej, kaj zapoveduješ!"

"Hvala ti, Dohub! Pa trenutno ne potrebujem tvoje pomoči. Tale mož je moj zaščitnik."

"Si ga sam naprosil, naj te štiti?"

"Da."

"Za koliko časa ti je obljubil svoje varstvo?"

"Za ves dan."

"Torej pa dovoli, da bom za njim jaz tvoj zaščitnik vse dni, dokler živim!"

"Ti bo dovolil?"

"Da. Naš prijatelj si in bejev gost boš."

"Je bej doma?"

"Da. Pripovedoval sem mu o tebi in o tvojih tovariših, pričakuje te in zelo ga bo veselilo, če ga boš obiskal."

"Pa ga ne bom mogel obiskati."

"Zakaj ne?"

"Ali more emir stopiti brez orožja pred beja?"

"Vidim, da so ti orožje vzeli."

Obrnil se je k našim spremljevalcem.

"Dajte jim orožje nazaj!"

Ranjeni osvetnik je ugovarjal.

"Naši ujetniki so, ne smejo orožja nositi!"

"Svobodni so, ker so gostje bejevi."

"Bej sam nam je zapovedal, la jih moramo prijeti in razorožiti!"

"Ker ni vedel, da so tisti, ki jih pričakuje."

"Umorili so mi očeta. In pogledj tole roko! Njegov pes mi jo je razgrizel!"

"Opravi z njimi, ko ne bodo več bejevi gostje!"

Pojdi, gospod," se je obrnil k meni, "vzemi svoje orožje in dovoli, da te pospremim k beju!"

Dobili smo vse nazaj, kar smo oddali, in v skoku odjezdili po skalnati poti proti trdnjavi.

Naš položaj se je torej na mah spremenil! Kako dobro je bilo, da se nismo branili!

Tudi tovariši so kazali veselje ob razgledu. Pa Angležu sem vsakakor moral vrniti njegove zbadljive besede.

"No, sir," sem ga vprašal. "Kaj mislite sedaj o keru in o laških?"

"Nič."

"Kako to?"

"Ker vašega besedičenja nisem razumel."

"Pa saj vidite, da so nam orožje vrnili!"

"Well! In kaj bo sedaj?"

"Gostje bomo gumrijskega beja."

"Gostje —? Izvrstno!"

"No, vidite! Kako dobro je bilo, da nismo prelivali krvi njegovih ljudi!"

"Dal vam bom zadoščenje, master! Tisti ker, tisti sem bil jaz!"

"Hvala sir! Čestitam vam k vašemu plemenitemu priznanju!"

Vsa moja skrb je minila in lahkega srca sem jezdil skozi ozka trdnjavska vrata. Le neprijetna groza me je obhajala pri pogledu na prestolico zloglasnega Abd el-Summit beja, ki je v družbi z Bedr kan bejem in Nuru 'llah bejem poklal na tisoče kristjancev po deželi Tifarije.

Trdnjava Gumri je kazala zelo bojovito lice.

(Dalje prihodnjic)

ANTON GRDINA:

Naše pionirske trgovine

Druga velika težava odvaditi naše ljudi na tuje trgovine je bila, ker so bili naši ljudje navajeni na glihanje. To navado so menda prinesli še iz domačih sejmov kjer so glihali za krave in vole. Menda so naši ljudje sami razvabili židovske prodajalce, da so jim več računali in potem pa popustili. Kdor ni mogel zglihati, ta ni kupil, ker je mislil, da bi plačal preveč.

To smo občutili tudi mi trgovci ki na noben način nismo mogli ljudem na ta način predajati, dokler nismo spoznali nekatere osebe, o katerih smo vedeli, če se mu ne bo računalo nekoliko več in potem popustilo, da ne bo kupil. Bili so dveje vrste ljudi. Eni so molčali in plačali, kar je rekel trgovec, drugi so pa glihali za cene kakor na sejmu za krave. Zato bi ne bilo prav in pošteno, da bi računali vsem enako. Dolgo je vzelo, predno so se ljudje odvadili tega glihanja.

Trgovine so se sčasoma izboljšale, kakor so zahtevali časi in danes imamo med nami najmodernejše trgovine ki nudijo rojakom vse, kar zahteva udobnost in modernizacija doma.

V namenu, da naša trgovina, ki posluje že 32 let v naselbini, pokaže našim ljudem, da ima blago in cene ki odgovarjajo današnjim časom in razmeram in da se lahko kosamo z vsako trgovino v mestu, torej v ta namen priredimo razstavo pohištva. Morda ima kdo včasih pomislek, rekoč: "Aha, kaj bom hodil v te naše male prodajalne! Mar grem v mesto v velike trgovine, kjer si izberem kar hočem!"

Naj bo vsem takim povedano, da se vsak prevzira, da se bo ravnano tam težko zanesti in bo težje izbrati ter se bo plačalo več kakor v trgovini rojaka, kjer se jameči zanesljivost, kjer smo brat bratu, kjer se poznamo in srečamo dnevno na cestah in si lahko drug drugemu pogledamo v obraz.

Ta velika razstava, bo za naše ljudi zelo pomenljiva, bo v čast narodu in v dobro ime vse naselbine. Nikomur ne bo treba česa kupiti, odnesli pa boste lahko lepa darila. Tudi ni namen te razstave komu nekaj vsiljevati. Samo ogledovali si boste in si zapomnili če bi kaj potrebovali in kako bi si uredili stanovanje, ker tukaj bo urejeno vse, prav kakor izgleda moderni dom.

Sirom naselbine se najde in nahaja v naših pionirskih družinah še pri nas kupljeno pohištvo, ki so ga naši mladi pari

kupili pred 25 ali več leti, ko so se poročili. Mnogi niso potem več ali pa kaj malega kupili in niso posečali trgovin, da bi tam videli velike izpremembe v trgovini pohištva. Take prav vljudno vabimo, da pridejo na to razstavo. Ravno tako so vljudno vabljeni mladi pari, ki bodo videli, da se pri nas dobi prav tako blago in za tiste ugodne cene ali pa še bolje, kot kjerkoli drugod.

Naše podjetje je bilo ustanovljeno pred 32 leti v namenu, da bo služilo našemu rojaku v pomoč kot poštna trgovina. Namen trgovine je bil, da bo podjetje služilo narodu v korist, narodu v pomoč in narodu v čast. Radi tega smo širili to podjetje tako, kot se je širil naš narod v naselbini. Proti vzhodu se je selil naš narod in naša trgovina je šla za njim v Collinwood, v Euclid. Vse smo sterili, da je trgovina rasla z narodom. Zato se nahaja tudi v Collinwoodu naša trgovina, ki meri 83 x 160 čevljev in kjer si družine po poljubnosti izbirajo svoje potrebščine. Pozabite na one trditve, ki pravijo, da pri nas ne morene izbrati v isti meri, kot v drugih, največjih izložbah. Lahko vam jamčim, da moji sinovi, ki so zrasli z vašimi poznajo naše in ameriške razmere in potrebe in imajo v tej trgovini izkušnje mnogih let.

Še eno pristavim: naša firma se glasi trgovina pohištva in pogrebni zavod. Kar velja o trgovini pohištva, to velja o pogrebem zavodu, potem katerega je bilo odpremljenih okrog 6.000 trupel k zadnjemu počitku. Kakor mi je bila pri srečanju trgovina, prav tako in še bolj mi je bil pogrebni zavod, v katerega sem investiral vsak dolar, ki je preostajal od zaslužka in napravil izboljšanje. S tem smo dajali lahko boljše postrežbo in dostojnejša pogrebna opravila.

Tako je torej tudi pogrebni zavod isto narodno podjetje, ki je bilo prvo potem, ko je isto opustil rajni oče Gričar in se še danes lahko zove prvo med prvimi.

Naša podjetja so čisto naša ter nimajo nobene zveze s tujci. Pri nas so uslužbeni naši ljudje. Radi tega prav lahko vsestransko in opravičeno povdarjamo: naši pridite k nam!

Prav z veseljem vas bom pozdravil na naši razstavi. In prav toliko, kolikor je to v čast in počnca naše firme, prav toliko velja v vašo čast in vaš ponos. Vi ste pomagali zidati naše podjetje, vi

delite z nami ponos. Vsem skupaj ključem: dobrodošli na prvo enako trgovsko manifestacijo!

Slovenske korenine legajo k počitku

Euclid, O. — Spodaj podpisana sem prejela iz stare domovine pretresljivo vest, da mi je v Bezuljaku pri Begunjah, Notranjsko 9. februarja umrl oče Janez Hren, podomače Mive, v visoki starosti 85 let. Ranjki zapušča doma žalujočo ženo Nežo in osem še živčih otrok: samiška sta še Marija in Anton doma. Jakob je poročen v Borovnici, Frančiška poročena v Ljubljani. V Ameriki so pa trije sinovi in sicer Frank in Leopold imata velike farme v državi New York, sin John je pa nekje v Clevelandu. Hči Anica, poroč. Šparemblek je v Gary, Ind. Dalje zapušča štiri pastorki: Helen Somrak v Euclid, John Slovnik v Waukegan Ill, Marija Slovnik in Ivana Turšič pa v starem kraju.

Ranjki je bil priden gospodar in skrben oče svojim otrokom, pa tudi nam, ki nam je bil očim, je bil dober. Vsi smo ga iz srca ljubili. Bil je ugleden možak ter spoštovan pri vseh. Bil je večkratni podžupan in cerkveni ključar.

V Clevelandu zapušča tudi nečaka James Debeveca in v Lorainu nečakinjo Josephine Eissenhardt, roj. Petrič. V stari domovini zapušča dolga vrsto sorodnikov, tako nečaka dr. Josip Debeveca v Ljubljani, v Selsku Petričeve, v Grahovem Lukove in druge.

Naj mu bo lahka domača gruda, njemu pa naj bo ohranjen blag spomin pri vseh, ki so ga poznali.

Helena Somrak, pastorka,

2060 Tracy Ave.

Euclid, O.

NAŠI PIONIRJI

(Nadaljevanje z 2. strani)
stvom. Sedaj zopet skušajo republikanci napeljevati vodo na svoj mlin, ko že čutijo prosperiteto v deželi. Ampak prosperiteta bo ostala, oziroma se bo dvignila do polne veljave samo tedaj, če bodo ostali demokrati v vladi.

Danes se vrši ista bitka med strankami, kot se je vršila pred 40 leti, samo na veliko bolj premeten način. Mesto javnega podkupovanja, kot se je vršilo takrat, delujejo danes bolj na umeten način. Posameznim ljudem dajo službe in ti morajo potem pridobiti toliko in toliko volitev in organizirati klube

ter voditi za stranko borbo. Demokratska stranka pa se bori s poštenim in odkritim programom in v splošno korist ljudstva.

Zato pa, kdor ima kaj poštenosti v sebi do sotrpina - delavca, ta bo ostal demokrat. Drugi pa spadajo k onim, katere narod lahko obsoja in ki obsodbo zaslužijo od naroda."

Tako je govoril star naš pionir in borec v politiki, Mr. J. Princ, ki je ostal od prvega vclivnega dne do danes zvest demokrat v vseh bojih in sporih, ker verno vidi samo v demokratski stranki pravo in pa pošteno stranko. Takega možaka si vzemimo za zgled in bomo pri narodu dobro zapisani in narod bo imel od tega končno le dobiček, ker nas bodo povsod poznali kot ljudi s prepričanjem, ki ne švigašvagarimo za lepimi obljubami, da bi bili enkrat to, drugič pa zopet to. Bodimo zavedni Slovenci in zavedni ameriški državljani!

IZ DOMOVINE

— Smrtna nesreča v Hočah. V Zgornjih Hočah je hotela 35-letna posestnica Barbara Viščinikova po krmo na skeden. Postavila si je lestev. Ko se je vzpela navzgor, je po nesrečnem naključju spodrsnila in je treščila na tla. Obležala je z zlomljeno hrbtenico in je bila prepeljana v mariborsko bolnišnico, kjer je izdihnila. Žalostna smrt mlade posestnice je zbudila splošno sočutje.

— Nogo so mu odrezali. Te dni je 20 letni Ferdinand Pučnik iz Prihove pri Konjicah padel v gozdu in si zlomil levo nogo. Pripeljali so ga v mariborsko bolnišnico, kjer so mu morali zdravniki poškodovano nogo odrezati pod kolenom.

— V Ljubljani so umrli: Ivan Prek, zasebni uradnik. Anton Majcen, upokojeni železničar. Jelka Brajer Rapotec, vdova po državnem oficijalu.

— V Laškem je umrla Marija Šeško, mati notarske uradnice v Mariboru Roze Šeško.

— Puška ni igrača. 20-letnemu posestnikovemu sinu Janku pri Sv. Barbari v Slov. goricah se je pri sproženju razletela zarjavela puška ter mu razmesarila levo. Ranjenec se sedaj zdravi v splošni bolnišnici.

— Huda nesreča se je pripetila te dni v Lazih pri Ribnici. Kamenjarili so in skalo zavrtali. Ker pa ni pravočasno eksplodiralo, so jeli v drugič nabijati. Pri tem pa se je užgal prvi naboj z groznim učinkom.

Mlademu gospodarju Petku Janczu iz Lazov št. 5 je zdrobilo levo nogo, levo roko raztrgalo in mu prizadelo hude poškodbe po obrazu in očeh. Njegovemu svaku Maroltu Francetu z Brega pri Stari cerkvi, ki mu je šel pomagat, pa je zdrobilo desno roko.

— S kraljevim ukazom so odlikovani z zlato kelajno za vestno službovanje: Marija Dolenc, Marija Kepec in Ana Dobnikar, delavke v tobačni tovarni v Ljubljani; s srebrno kolajno Anton Bagi, Marija Leban, Marija Dejak, Ivan Križnik, Marija Žibert, Roza Rožanc, Franja Meze, Marija Sever, Franja Bremšek, Ivana Petrovič, Franja Tobijas, Marjeta Novak, Franja Uršič, Marija Čelesnik, Franja Vode in Franja Pečar, vse delavke v tobačni tovarni v Ljubljani.

— Umrli je v ljubljanski bolnišnici lovski in gozdni čuvaj Anton Dragar iz Pokojišča. Zapušča ženo s šestimi nepreskrbljenimi otroki.

— V Zeltwegu v Avstriji je umrla gospa Marija Pirc rojena Veranič, upokojena učiteljica in vdova po nadučitelju Srečku Pircu. Pokojnica je žvela zadnja leta pri svoji hčerki Irmi, ki se je pred vojno tamkaj poročila in je tudi učiteljica. Doživela je visoko starost 83 let.

DNEVNE VESTI

Vojaki grozijo obstoječi španski vladi

Madrid, 17. marca. Španska armada je poslala nekaj ultimatum obstoječi socialistični vladi, da preskrbi za mir na Španskem in ukine divjanje druhali in požiganje cerkev, ali pa bo armada vzela vodstvo države v lastne roke. Socialisti napadajo celo vojaštvo. Zadnji teden je bilo zopet 11 ubitih in 40 ranjenih. Druhal je zažgala v Logarano okraju 6 samostanov in dve cerkvi. Kenčo je vojaštvo razkropilo ljudi in je bilo zopet več oseb ubitih.

Socialisti pred sodbo radi revolucije

Dunaj, 17. marca. 30 socialistov je bilo danes pripelanih pred izredno sodišče na Dunaju. Obtoženi so, da so se zarotili, da strmoglavijo sedanjo vlado. Socialisti mnogih dežel so poslali protest proti obravnavi. Angleška delavska stranka je poslala svojega opazovalca.

MALI OGLASI

Izjava

Glasom sklepa direktorske seje 16. marca, 1936, podpisani izjavljamo, da je g. Jos. F. Durn bil uposlenec in poslovođa ene podružnice Slovenske Zdržne Zveze. Izkazal se je vrednega tega zaupanja in ko je odšel iz te službe, pustil je za seboj pošteno delo, s seboj pa vzel ime poštenosti. Organizacija podaja izjavo v tem smislu, nadalje smatra vsako podtikavanje glede njegove poštenosti tekom njegove službene dobe neresnično, kajti njegov rekord poštenosti pri Slovenski zadrugi je čist in kot tak tukaj beležen.

Za Direktorij Slov. Zadržne Zveze.

Jos. A. Siskovich, taj.

Naprodaj je

trgovina, kjer se prodaja gročarija, dekikatese in pivo. Popolna zaloga in oprema ter licenca. V sredini slovenske naselbine. Dela čez \$300 prometna na teden. Cena je \$1700. Vprašajte na 1018 E. 72nd Place, zgoraj, med 12-1 uro popoldne. 18. 20. 21.

POZOR,

Jožeti in Pepce!

V sredo večer priredimo lepo domačo zabavo v počast vsem Jožetom in Pepcam. Igrala bo Jos. Šuštersič godba.

V petek večer bo okusna ribja pečenka. Tamburški orkester Happy Hearts. V soboto večer je pa prijetna domača zabava. Igrala Jos. Šuštersič. Vsem prijateljem se prijazno priporočamo za obisk od blizu in daleč. Najboljša pijača in postrežba.

ANGIES CAFE

6702 St. Clair Ave.

"MOJ MALI DEČEK JE BIL

TAKO SUH—ZJOKALA

SEM SE, KADAR SEM

GA POGLEDALA"

"Nagovarjati sem ga morala, da je jedel, in nič, kar je pojedel, ni pomagalo, da bi pridobil na teži. Vedno bom hvaležna tisti materi, ki mi je povedala o Trinerjevem grenkem vinu."

Trinerjevo grenko vino je staro, zanesljivo družinsko zdravilo, ki odpravlja zaprtje, pline, nespečnost, slabo sapo, nečistost kože in težave, zadržane s prebavnimi nerodnostmi in navda z življenjem oslabei teh. Dobite ga lahko v vsaki lekarni.

TRINERJEV ELIKSIR

GRENKEGA VINA

Joseph Triner Company, Chicago

MORSKI RAZBOJNIK

A. S.

"Hm... vidite, tukaj pa se landsko ladjo, ugrabljenje teh niti malo ne strinjaj z vani." francoskih jetnikov in izzivanje Kapetan Blood je sel na sod, jeze governerja Tortuge. Sprejma katerem je prej sedel Levasseur. "Obvestil vas bom, da sem slišal ste sami določili kot njiju odves vaš predlog, katerega ste postavili temu mlademu gentlemanu in njegovi sestri, hkrati pa vas moram opomniti, da mi jadramo pod členi pogodbe, ki določajo, da je ves plen skupna kot last. Vi ste določili njiju odkupnino na dvajset tisoč zlatih osmakov. Ta vsota pripada vašim in moji posadki in sicer v proporciji, kakor jo določajo tozadavni členi pogodbe. Ampak, kar je pri tem še slabše, je to, da ste ta del plena skrili pred mojo posadko in kazni, ki jo določa člen pogodbe za to, je težka, kar vam je vsekakor znano."

"Ho, ho!" se je Levasseur v zadregi zasmeljal, nato pa rekel: "Saj če vam ni všeč naše obnašanje, lahko razderemo našo družbo." "Kako pak! Saj to je natančno moj namen. Toda to bomo storili šele takrat, ko bo napočil čas za to, in to bo v trenutku, ko boste vi zadostili svojim obveznostim, ki jih določajo členi skupne pogodbe." "Kaj mislite s tem?" "Naj bom kolikor mogoče kratek," je rekel Blood. "Začasno bom pustil na stran vse, kar ste zagrešili: napad na ho-

makov, ki spadajo posadki Arabele, bom jaz odgovoren svojim ljudem. Zdaj pa, Wolverstone, bodi tako dober ter vzemi mojo lastnino na krov Arabele." Blood je spet vstal s svojega sofa ter pokazal z roko na jetnika. "O, ne, pri moji duši!" Levasseurjeva jeza je izbruhnila z vso silo na dan. "O ne! Ne boste ju vzeli..." In planil bi bil na kapetana Blooda, ki je stal pred njim, prožen, usločen in na oprezu, da ga ni zadržal eden njegovih lastnih ljudi. "Vraga! Moj kapetan, kaj pa hočete storiti? Stvar je uravnana, pošteno uravnana in v zadovoljstvo vseh..." Cahusac, tiščec bisere v svoji pesti, je stopil k svojemu kapetanu od druge strani. "Ne bodite bedaki, kapetan! Kaj hočete izzvati rabuko med posadkami? Njegovih ljudi je skoro še enkrat več kot je nas. Kaj je ena mladenka več ali manj? Pustite jo! Pošteno jo je plačal in pošteno je z nami ravnal." "Pošteno ravnal?..." je zatulil Levasseur. "Prekleti..." je prišel preklinjati svojega poročnika. In udaril ga je s pestjo pod brado, da se je on zvrnil in da so se biseri zatrkali po pesku. Cahusac se je naglo pobral in planil za biseri. Maščevanje je moralo čakati. Nekaj trenutkov so se zdaj piratje plazili po vseh starih po pesku in iskali bisere, gluhi in slepi za vse ostalo. Levasseur pa je, posinelega obraza in roko na držaju svojega meča, planil pred kapetana Blooda, da bi mu zabranil odhod. "Dokler bom živ, je ne boš odvedel." "Torej jo bom, ko boš mrtev!" je rekel lakonsko kapetan Blood, in v naslednjem trenutku se je tudi njegova klinja zalesketala v soncu. "Pogodba določa, da bo vsak mož, ne glede na njegov čin, ki skriva del plena, vrednega tudi en sam pesek, obešen na jabor jadrnice. To je bilo, kar sem koncem koncev tudi s tabo nameraval. Ker pa dajete prednost temu načinu, sem pripravljen, da ti tudi tu ustrežem." Ostri rezili sta zazveneli, ko je zadelo jeklo ob jeklo. Stvar je bila kmalu končana. Brutalna sila, na katero je Levasseur s takim zaupanjem računil, ni mogla opraviti ničesar proti Bloodovi sabljaški spretnosti. Ko se je Levasseur zvrnil krvavec s prebodenimi pluci na pesek in tam izgrgal svoje malopridno življenje, je Blood mirno obrisal svoj rapir ter pogledal proti Cahusacu. "S tem mislim da je pogodba med nami konec," je mirno dejal. S ciničnim pogledom je Cahusac gledal na trpetajoče telo svojega umirajočega vodje. Če bi bil Levasseur mož drugačnega temperamenta, bi se bila morda tudi ta stvar drugače končala. Tako pa ni bil deležen od strani svoje posadke ne ljubezni niti lojalnosti. In da bi Blood še pospešil njihovo dobro voljo, je rekel: "Če greste z nami, kjer smo zasidrani, boste dobili takoj svoj delež plena, ki smo ga dobili na jadrnici Santiago." Družba se je napotila torej preko otoka na kraj, kjer sta bili zasidrani Bloodovi ladji; s seboj so vzeli tudi oba jetnika. Ko so tam razdelili plen, bi se bili morda razšli, če ne bi bilo Cahusaca, katerega so njegovi ljudje izvolili za Levasseurjevega naslednika, ki je zdaj nanovo ponudil kapetanu Blood službo svoje francoske družbe. "Prav," je rekel kapetan Blood Cahusacu. "Če hočete jadrati z mano, mi je prav, toda samo pod pogojem, da poravnate stvar s Holandci in da jim vrnete njihovo ladjo kakor tudi njihov tovor."

Za Velikonoč

Ni ga bolj primernega darila za PIRHE za vaše drage v starem kraju, kot je darilo v denarju.

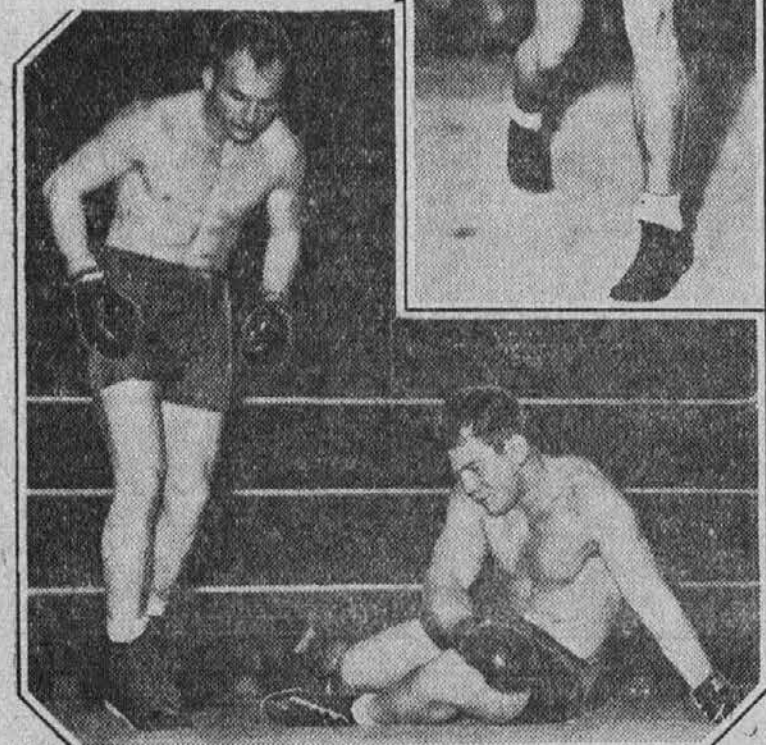
Za točno izplačitev denarnih hračil za v Jugoslavijo, Italijo in v druge kraje se takoj obrnite na trdko:

August Kollander

6419 ST. CLAIR AVE.—v Slovenskem Narodnem Domu

PRI KOLLANDERJU LAHKO KUPITE JUGOSLOVANSKE IN ITALIJSKE ZNAMKE.

Phil Brubaker, desno bo morda nekega dne postavljen nasproti zamoru Joe Louisu, ki je danes najboljši bokalor v Ameriki. Nekateri se boje, da bo Louis premagal vse nasprotnike in postal svetovni prvak. Ker je zamorske polti, bi sportni svet ne videl rad tega, zato iščejo dobrega nasprotnika. Spodaj je na tleh Kingfish Levin- sky iz Chicaga, ki ga je Brubaker premagal.

to, da si upa kapetan Blood, ki je prišel semkaj z dvana-jstorično mož, diktirati njemu, ki jih ima stotino v bližini. Toda, Levasseur je delal račun brez krčmarja. Ko se je namreč obrnil do svojih častnikov, je smeh obličal v njegovem grlu. Kapetan Blood je namreč spretno izigral razpoloženje njegovih mož, in Levasseur je videl na njihovih obrazih, kako zelo se strinjajo z načeli kapetana Blooda. "Niste me razumeli," je končno izgovoril Levasseur. "Odkupnina bi bila razdeljena med vse, čim bi jo prejeli. Mladen-ka pa je moja, to se razume." "Prav!" je zarežal Cahusac. "Pod temi pogoji je stvar to-rej uravnana."

"Ti misliš tako," je rekel kapetan Blood. "Kaj pa, če M. d'Ogeron ne bo hotel plačati odkupnine? Kaj potem?" Blood se je zasmeljal in leno vstal s sofa, na katerem je sedel. "Ne, ne! Če hoče kapetan Levasseur med tem imeti deklico, kakor predlaga, naj torej plača to odkupnino, tako da bo on na škodi, če odkupnina pozneje ne bi prišla."

"Tako se govori!" je vzkliknil nekdo izmed Levasseurje-vih častnikov. Cahusac pa je je pripomnil: "To je pošteno! Kapetan Blood ima prav. Tako je v pogodbi."

"Kaj je v pogodbi, prekleti bedaki!" je zavpil Levasseur, ki je bil v nevarnosti, da izgubi glavo. "Sacre Dieu! Kje pa, pri vseh vratih, mislite, da imam dvajset tisoč osmakov? Moj polni delež vsega plena ne znese niti polovico te vsote. Pripravljen pa sem biti vaš dolžnik, dckler ne spravim skupaj te vsote. Ste zadovoljni?" "Pa če umrete, preden jo zberete?" je usekal vmes kapetan Blood. "Saj veste: naš posel je nevaren, moj dragi kapetan."

"Hudič vas vzemi!" je planil Levasseur. "Kaj vas res ne bo nič zadovoljilo?" "Kako da ne? Seveda. Za-dovoljilo me bo dvajset tisoč osmakov, ki si jih takoj razde-limo." "Prav, prav, ampak jaz jih nimam."

"Torej, pa pustite, da kupi jetnika oni, ki jih ima." "Pa kdo, mislite, da jih bo imel, če jih nimam jaz, njihov kapetan?" "Jaz jih imam." "Vi jih imate?" Levasseur je široko zazijal. "Tak vi... vi hočete mladenko?" "In zakaj ne? Prekašam vas vsaj v tem, da sem pripravljen plačati za to, česar si želim." Levasseur ga je bedasto gledal. Za njim so se gnetli njegovi častniki, prav tako zijajočih ust. Kapetan Blood pa je šel spet nazaj na sod ter potegnil iz no-tranjskega žepa telovnika malo usnjeno možnjo, katero je odve-zal. "Prav veseli me da morem razrešiti to težkočo, ki se v hi-pu zdi nerazrešljiva." In pred izbuljeni močmi Levasseurja in njegovih častnikov je segel v možnjo ter položil na dlan štiri ali pet biserov, ki so imeli veli-kosti lastavičnega jajca. V mož-nji se je nahajalo dvajset teh biserov, najboljših izmed onih, ki so bili zaplenjeni ob napadu na flotilo lovev biserov. "Ca-husac ti se ponašaj, da poznaš bisere. Torej stopi sem in pe-vej, koliko jih ceníš!" Bretonec je vzel biser med palec in kazalec ter si ga oglo-dal s strokovnjaškimi očmi. "Ta biser je vreden tisoč osmakov," je počasi rekel. "V Tortugi ali Jamaiki bi vr-gel še več," je rekel kapetan Blood "in dvakrat toliko v Ev-ropi. Ampak jaz sprejemem tvo-jo oceno. Tukaj jih je dvana-jst, ki predstavljajo vrednost dva-najst tisoč zlatih osmakov, kar je delež posadke ladje La Fou-dre, to je tri petine vrednosti plena, kakor je določeno v po-godbi. Za onih osem tisoč os-

makov, ki spadajo posadki Ara-bele, bom jaz odgovoren svo-jim ljudem. Zdaj pa, Wolverstone, bodi tako dober ter vzemi mojo lastnino na krov Arabe-le." Blood je spet vstal s svo-jega sofa ter pokazal z roko na jetnika. "O, ne, pri moji duši!" Levasseurjeva jeza je izbruhnila z vso silo na dan. "O ne! Ne boste ju vzeli..." In planil bi bil na kapeta-na Blooda, ki je stal pred njim, prožen, usločen in na oprezu, da ga ni zadržal eden njegovih lastnih ljudi. "Vraga! Moj kapetan, kaj pa hočete storiti? Stvar je urav-nana, pošteno uravnana in v za-dovoljstvo vseh..." Cahusac, tiščec bisere v svoji pesti, je stopil k svojemu ka-petanu od druge strani. "Ne bo-dite bedaki, kapetan! Kaj ho-čete izzvati rabuko med posad-kami? Njegovih ljudi je skoro še enkrat več kot je nas. Kaj je ena mladenka več ali manj? Pu-stite jo! Pošteno jo je plačal in pošteno je z nami ravnal."

"Pošteno ravnal?..." je za-tulil Levasseur. "Prekleti..." je prišel preklinjati svojega po-ročnika. In udaril ga je s pestjo pod brado, da se je on zvr-nil in da so se biseri zatrkjali po pesku. Cahusac se je naglo pobral in planil za biseri. Maščevanje je moralo čakati. Nekaj trenutkov so se zdaj piratje plazili po vseh starih po pesku in iskali bisere, gluhi in slepi za vse ostalo. Levasseur pa je, posinelega obraza in roko na držaju svo-jega meča, planil pred kapeta-na Blooda, da bi mu zabranil odhod. "Dokler bom živ, je ne boš od-vedel." "Torej jo bom, ko boš mrtev!" je rekel lakonsko kapetan Blood, in v naslednjem trenutku se je tudi njegova klinja zalesketala v soncu. "Pogodba določa, da bo vsak mož, ne glede na njegov čin, ki skriva del plena, vrednega tudi en sam pesek, obešen na jabor jadrnice. To je bilo, kar sem koncem koncev tudi s tabo nameraval. Ker pa dajete prednost temu načinu, sem pripravljen, da ti tudi tu ustrežem."

Ostri rezili sta zazveneli, ko je zadelo jeklo ob jeklo. Stvar je bila kmalu končana. Brutalna sila, na katero je Levasseur s takim zaupanjem računil, ni mogla opraviti ničesar proti Bloodovi sabljaški spretnosti. Ko se je Levasseur zvrnil krvavec s prebodenimi pluci na pesek in tam izgrgal svoje malopridno življenje, je Blood mirno obrisal svoj rapir ter pogledal proti Cahusacu. "S tem mislim da je pogodba med nami konec," je mirno dejal. S ciničnim pogledom je Cahusac gledal na trpetajoče telo svojega umirajočega vodje. Če bi bil Levasseur mož drugačnega temperamenta, bi se bila morda tudi ta stvar drugače končala. Tako pa ni bil deležen od strani svoje posadke ne ljubezni niti lojalnosti. In da bi Blood še pospešil njihovo dobro voljo, je rekel: "Če greste z nami, kjer smo zasidrani, boste dobili takoj svoj delež plena, ki smo ga dobili na jadrnici Santiago." Družba se je napotila torej preko otoka na kraj, kjer sta bili zasidrani Bloodovi ladji; s seboj so vzeli tudi oba jetnika. Ko so tam razdelili plen, bi se bili morda razšli, če ne bi bilo Cahusaca, katerega so njegovi ljudje izvolili za Levasseurjevega naslednika, ki je zdaj nanovo ponudil kapetanu Blood službo svoje francoske družbe. "Prav," je rekel kapetan Blood Cahusacu. "Če hočete jadrati z mano, mi je prav, toda samo pod pogojem, da poravnate stvar s Holandci in da jim vrnete njihovo ladjo kakor tudi njihov tovor."

Pogoji so bili sprejeti, nakar je kapetan Blood odšel k svoji-ma gostoma, odnosno jetniko-ma.

Gospodična d'Ogeron in njen brat, ki je bil zdaj oproščen vezi, sta sedela v veliki kabini ladje Arabele, kamor so ju privedli.

Pred njima na mizi je bilo vi-no in jedila, kar je tja postavil Benjamin, Bloodov zamorski sluga in kuhar. Toda oboje je ostalo nedotaknjeno.

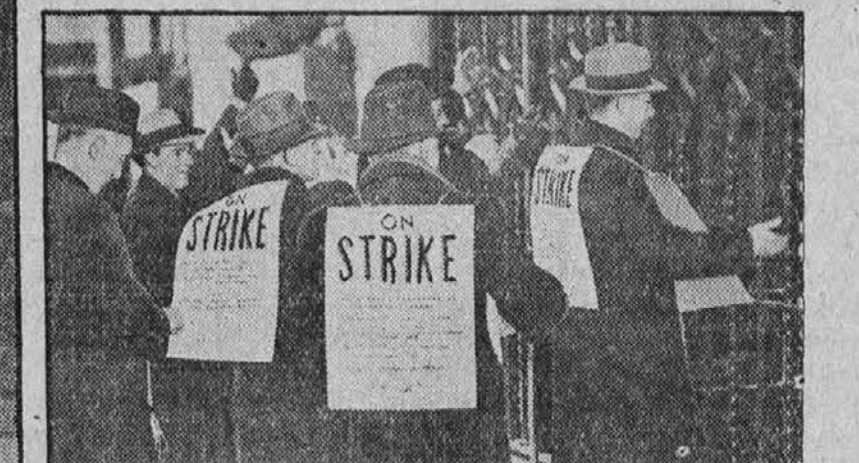
Mladi d'Ogeron je bil kaj sla-be volje.

V Brooklynu, N. Y., so popravljali trgovski lokal v tem posloju, ki ga vidite na sliki. Naenkrat se je zrušil la vsa sprednja stena. Šest delavcev je bilo ranjenih in eden precej nevarno.

Iz štrajka uslužbencev pri newyorških nebotičnikih. Na levi je grocerist, ki nič kaj zadovoljno ne zre v trideseto nadstropje, kamor mora po stopnicah do odjemalca. Zgorej desno je pogled na newyorške nebotičnike in spodaj so štrajkarji, ki kličejo usluž-bence na 820 Park Ave., kjer stanuje governer Lehman, na štrajk.

Vljudno se je odkril ter stopil v notranjost kabine.

(Dalje prihodnjič.)

V BLAG SPOMIN

PRVE OBLETNICE SMRTI
NAŠEGA LJUBLJENEGA IN
NIKDAR POZABLJENEGA
OČETA

Johna Skerl

ki je zatisnil svoje oči dne 18. marca 1935 ter se preselil v večno, boljše življenje, še vedno ob-jekovan in nepozabljen pri svo-jih otrocih.

Ljubi, dobri oče,
šli ste v večnost tje;
mi pa se mi smo ostali,
težko je gorje.

Mirno spite v grobu,
v večnem miru tam,
z našo mamico prosita
srečno večnost nam.

Enkrat bomo skupaj
tam nad zvezdami;
to bo srečno svidenje,
srečni bomo vsi.

Žalujči ostali otroci:
Angela, Mary, Rudolf, John,
Frederick, Edward, Regina po-ročena Harper, Dorothy poroč.
uTrner.

Cleveland, O., 18. marca, 1936.

Dr. Anthony L. Garbas
SLOVENSKI ZOROZDRAVNIK
v Slovenskem Narodnem Domu
6411 St. Clair Ave.
Henderson 0919

SLOVENSKO KEGLJIŠČE
DOAN BOWLING ALLEY
JOS. POZELNIK
vaš stari znanec, la tnik
10322 St. Clair Ave.

LOUIS OBLAK
TRGOVINA S POHISTVOM
Pohistvo in vse potrebšćine
za dom.
6333 GLASS AVE.
Henderson 2978

Rejeni prešči, naravnost iz dezele, vseh velikosti, živi ali osnaženi, pre-gledani od vlade. Meso v kosih, šun-ke, plečeta, loins, izvrsten speh. Ko-ljemo vsak pondeljek in četrtek, do-peljemo na dom vsak torek in petek. Dobite tudi izvrstno goveje in telečje meso po cenah na debelo.

H. F. HEINZ
VINE ST. WILLOUGHBY, O.
Tel. Wickliffe 110-1-2

Sally Rand, mnogo obože-rana plesalka.